

F. t. l. om ændr. i l. om rettens pleje. (Faderskabssager).

af sagen til en anden retskreds foreslås indskrænket noget for at sikre den hurtigst mulige behandling af sagerne. Endvidere foreslås en almindelig adgang til henvisning til en anden ret i tilfælde, hvor en sådan henvisning kan antages at ville forenkle eller fremskynde sagens behandling. Kravet om samtykke fra landsrettens præsident er begrundet i ønsket om at undgå forsinkelse af sagerne, idet man herigennem straks opnår en for begge retter bindende afgørelse af, om betingelserne for henvisning er opfyldt.

Til § 456 d.

Bestemmelsen svarer til retsplejelovens § 456 e, stk. 1. Reglen gælder ikke sager om de i § 2, stk. 1, i lovforslaget om børns retsstilling omhandlede børn, når sag anlægges af ægtefamilien. Sagen må her anlægges på sædvanlig måde, i almindelighed ved indlevering af stævning til berømmelse, jfr. retsplejelovens § 279, stk. 1.

Til § 456 e.

Bestemmelsen svarer til § 456 f i den gældende lov, dog at bestemmelsen om, at efterlysning skal ske i „Danske Politiefterretninger“, er udgået, da det er upraktisk i loven at give nærmere regler om efterlysningsmåden.

Til § 456 f.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til retsplejelovens § 456 d, 1. pkt.

Stk. 2 betegner til dels en undtagelse fra den almindelige regel i retsplejelovens § 257, hvorefter værger i almindelighed optræder i retssager på den umyndiges vegne, jfr. § 11, stk. 1, i forslaget til lov om børns retsstilling og bemærkningerne hertil. Da bestemmelsen i § 257 gælder i det omfang, den ikke er fraveget ved nærværende bestemmelse, vil det, i tilfælde hvor forældre i forening er værg for ægtebørn, være tilstrækkeligt, at en af forældrene møder, jfr. § 257, stk. 1, 2. pkt., som ændret ved lov nr. 16 af 6. februar 1957.

Da det fortsat, omend i færre tilfælde end efter den gældende lov, kan blive nødvendigt at beskikke en særlig værg til at varetage en parts interesser under sagen, foreslås den hidtidige bestemmelse om, at værgbeskikkelse kan ske ved retten, opretholdt.

Bestemmelserne i stk. 3-4 svarer med nogle redaktionelle ændringer til de af landsdommer Topsø-Jensen udarbejdede udkast, jfr. betænkningen side 100. Om politimesterens og overpræsidentens adgang til at begære sagen genoptaget henvises til bemærkningerne til § 456 r.

22 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Til § 456 g.

Efter den gældende bestemmelse i § 456 h, stk. 2, er der kun hjemmel til at beskikke advokat for sagsøgte. Der har imidlertid i praksis vist sig trang til også i visse tilfælde at beskikke advokat for moderen (barnet), hvorfor der foreslås åbnet mulighed herfor.

Til § 456 h.

Bestemmelsen svarer med nogle redaktionelle ændringer til § 456 g, stk. 1-4, og stk. 6.

Til § 456 i.

Stk. 1 og 2 svarer til § 456 i og k.

Som påpeget af landsdommer Topsø-Jensen i betænkningen side 102, er det en alvorlig mangel ved de gældende regler om faderskabssagers behandling, at parternes pligt til at møde og afgive forklaring for den dømmende ret er endog snævrere end i den almindelige civilproces. Der foreslås derfor indført adgang for retten til at pålægge en part at give møde for den dømmende ret i alle tilfælde, hvor dette blot skønnes af betydning for sagens oplysning. Da parternes fremmøde efter omstændighederne kan medføre ikke ubetydelige rejseomkostninger, foreslås der skabt hjemmel for, at retten kan tillægge den pågældende rejsegodtgørelse efter de for vidner gældende regler i § 192 i tilfælde, hvor der pålægges en part mødepligt ud over, hvad der følger af den almindelige regel i retsplejelovens § 302. Det skønnes derimod ikke rimeligt at tillægge parter godtgørelse for tidsspilde på samme måde som vidner, og reglerne om rejsegodtgørelse er fakultative. Retten vil således kunne tage hensyn f. eks. til vedkommende parts økonomiske forhold, rejseudgifternes størrelse, om hans tilsigelse til den dømmende ret skyldes utroværdig forklaring under en tidligere afhøring o. s. v.

Med hensyn til vidners mødepligt foreslås de for straffesager gældende regler, der går noget videre end de civilprocessuelle regler, gjort anvendelige.

Til § 456 k.

Bestemmelsen træder i stedet for § 456 l i den gældende lov. På grund af reglen i § 6, stk. 2, 2. pkt., i forslaget til lov om børns retsstilling, hvorefter én af flere mulige fædre skal dømmes som bidragspligtig, foreslås adgangen til at foranstalte antropologiske undersøgelser udvidet.

Til § 456 l.

Bestemmelsen svarer til § 456 k, 3. stk., og § 456 l, sidste pkt., i den gældende lov.